

**UCHWAŁA NR XVIII/157/16
RADY GMINY PSZCZÓŁKI**

z dnia 6 września 2016 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale

Na podstawie art 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 446) uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Po zapoznaniu się z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr II/25/06 Rady Gminy Pszczółki z dnia 6 grudnia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu obrębu geodezyjnego Skowarcz, gmina Pszczółki, postanawia się udzielić odpowiedzi o treści ustalonej w załączniku do niniejszej uchwały.

2. Upoważnia się Przewodniczącą Rady Gminy do podpisania odpowiedzi, o której mowa w ust.1.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w Biuletynie Informacji Publicznej oraz na gminnych tablicach ogłoszeń.

Przewodnicząca Rady Gminy

Halina Ostrowska

Pszczółki, dnia 6 września 2016 r.

Pani

.....
.....

**ODPOWIEDŹ
NA WEZWANIE DO USUNIĘCIA NARUSZENIA PRAWA W UCHWALE**

W odpowiedzi na Pani wezwanie z dnia 28 czerwca 2016 r. Rada Gminy Pszczółki **nie widzi podstaw do jej uwzględnienia.**

W ocenie organu administracji publicznej, wbrew rozbudowanej argumentacji skargi, nie posiada Pani interesu prawnego, a tym samym uprawnienia do wytoczenia skargi. Zgodnie z art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, uprawnionym do wniesienia skargi jest tylko ten, kto ma w tym interes prawny. Analiza treści skargi prowadzi do wniosku, iż skarżący utożsamia pojęcie interesu prawnego z interesem faktycznym. Tymczasem podmiot wnoszący skargę musi wykazać istnienie po jego stronie interesu prawnego, czyli osobistego, konkretnego i aktualnego prawnie chronionego interesu, który może być realizowany na gruncie określonego przepisu prawa, najczęściej materialnego, bezpośrednio wiążącego zaskarżony akt z indywidualną i prawnie chronioną sytuacją strony (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 25 marca 2014 r., II OSK 355/14, Legalis). Interes prawny musi znaleźć oparcie w przepisach prawa. **Istotą tego interesu jest bowiem jego związek z konkretną normą prawa, którą można wskazać jako jego podstawę i z której podmiot legitymujący się tym interesem może wywodzić swoje racje** (por. szerzej: wyr. WSA z 17.7.2009 r., IV SA/WA 718/09, Legalis; wyr. NSA z 18.11.2010 r., I OSK 860/10, Legalis; post. NSA z 8.11.2013 r., II GSK 1824/13, Legalis; wyr. NSA z 31.7.2013 r., II OSK 883/11, Legalis). W rezultacie o tym, czy konkretny podmiot ma interes prawny do wniesienia skargi w danej sprawie sądownoadministracyjnej, decydują przepisy prawa (por.: wyr. NSA z 17.4.2009 r., II OSK 547/08, Legalis; wyr. NSA z 13.3.2009 r., II OSK 368/08, Legalis; wyr. NSA z 22.2.1984 r., I SA 1748/83, niepubl.; wyr. WSA w Warszawie z 17.10.2006 r., IV SA/WA 198/06, Legalis; wyr. WSA w Opolu z 13.12.2007 r., II SA/OP 423/07, Legalis).

Naruszenie interesu prawnego w ocenie skarżącej ma polegać na ograniczeniu wykonywania prawa własności. W tym miejscu należy wskazać, iż prawo własności nie ma charakteru absolutnego i nawet ustawowa (cywilistyczna) definicja dopuszcza ograniczenie prawa własności. Zgodnie z art. 140 k.c. **w granicach określonych przez ustawy** i zasady współzycia społecznego właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać z rzeczy zgodnie ze **społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa**, w szczególności może pobierać pożytki i inne dochody z rzeczy. W tych samych granicach może rozporządzać rzeczą.

Powyższa funkcjonalna definicja prawa własności wskazuje, iż jest ono limitowane przez ustawy oraz społeczno-gospodarcze przeznaczenie. W związku z powyższym nie jest trafny zarzut jakoby wykluczenie formy zabudowy i zagospodarowania terenu, polegającej na lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków, był nieuprawnionym naruszeniem prawa własności. W tym miejscu należy wskazać, iż zaskarżona uchwała funkcjonuje w obrocie od blisko 10 lat. Po podjęciu uchwały została ona zbadana pod względem zgodności z prawem przez wojewodę, w trybie art. 90 ustawy o samorządzie gminnym. W razie dostrzeżenia uchybień formalno-prawnych, w szczególności stwierdzenia uchybień skutkujących nieważnością, uchwała rady gminy zostałaby uchylona w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego wojewody. Takie zdarzenie jednak nie miało miejsca. Przeciwnie, uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego i stanowi akt prawa miejscowego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest wyrazem władczych kompetencji organu stanowiącego gminy. Zawiera normy konkretne i indywidualne, umożliwiające w sposób czytelny określenie zasad wykonywania prawa własności nieruchomości położonych w obrębie jego obowiązywania, a tym samym spełnia wymogi określone w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 9 czerwca 2014 r., sygn. akt II OSK 3083/13.

UZASADNIENIE

W dniu 29 czerwca 2016 r. p. [...] złożyła do Rady Gminy Pszczółki wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale nr II/25/06 z dnia 6 grudnia 2006 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu obrębu geodezyjnego Skowarcz, gmina Pszczółki.

W celu udzielenia odpowiedzi na przedmiotowe pismo niezbędne jest podjęcie uchwały.